നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെയും കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.ടി ഡയറക്ടറേറ്റിന്റെ സാധൂകരണത്തോടെയും തർജ്ജമ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

സുമൻ ചദ്ദയും മറ്റൊരാളും

v.

സെൻട്രൽ ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ

(2018 ലെ സ്പെഷ്യൽ ലീവ് പെറ്റീഷൻ (സി) നമ്പർ 28592)

ഓഗസ്റ്റ് 09, 2021

[**ജസ്റ്റിസ് ഇന്ദിര ബാനർജി, ജസ്റ്റിസ് വി. രാമസുബ്രഹ്മണ്യൻ**]

1971 ലെ കോടതിയലക്ഷ്യ നിയമം: 2(ബി), 19 വകുപ്പുകൾ - കോടതിയലക്ഷ്യം - കോടതിക്ക് നൽകിയ ഉറപ്പിന്റെ മനഃപൂർവ്വമായ ലംഘനം - വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മനഃപൂർവ്വവും ബോധപൂർവവുമായ പ്രതിജ്ഞാ ലംഘനത്തിന് ഹർജിക്കാരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനായി 10,12 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ബാങ്ക് ഒരു ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു - സോപാധിക സ്റ്റേ ഉത്തരവ് നേടുന്നതിനായി നൽകിയ ഒരു പ്രതിജ്ഞയുടെ ലംഘനം കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് തുല്യമല്ലെന്ന് ഹർജിക്കാർ വാദിക്കുന്നു, പ്രത്യേകിച്ച് അത്തരം പ്രതിജ്ഞാ ലംഘനത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ കോടതി ഉത്തരവിൽ തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ- ഹൈക്കോടതി സിംഗിൾ ജഡ്ജി ഹർജിക്കാരെ കോടതിയലക്ഷ്യത്തിൽ കുറ്റക്കാരാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും മൂന്ന് മാസത്തെ ലളിതമായ തടവിനും പിഴയടക്കുന്നതിനും വിധിക്കുകയും ചെയ്തു- ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് പ്രസ്തുത ഉത്തരവ് ശരിവച്ചു - അപ്പീലിൽ, വിധിച്ചത്: കോടതിക്ക് നൽകിയ പ്രതിജ്ഞയുടെ മനഃപൂർവ്വമായ ലംഘനം വകുപ്പ് 2(ബി) പ്രകാരം കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് തുല്യമാണ്.- എന്നിരുന്നാലും, നൽകിയ പ്രതിജ്ഞയുടെ സ്വഭാവം കോടതി കാണേണ്ടതുണ്ട്; പ്രതിജ്ഞ നൽകുന്ന കക്ഷിക്ക് എന്തെങ്കിലും നേട്ടമുണ്ടോയെന്നും കോടതിയെ വഞ്ചിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ എതിർകക്ഷിയെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണോ പ്രതിജ്ഞ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്നും പരിശോധിക്കണം- പ്രതിജ്ഞ നൽകിയതിനു ശേഷം ഹർജിക്കാർ നടത്തിയ നിരവധി പ്രവൃത്തികൾ, പ്രതിജ്ഞ നൽകിയത് ഉത്തമവിശ്വാസ്യതയിൽ അല്ലെന്നും മറിച്ച് കോടതിയെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണെന്നും ഹൈക്കോടതിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി - ഹർജിക്കാരുടെ തുടർന്നുള്ള പെരുമാറ്റം അവർക്കെതിരായ സന്തുലിതാവസ്ഥയെ ബാധിച്ചതായി തോന്നുന്നു- അങ്ങനെ, സിംഗിൾ ജഡ്ജിയും ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചും ഹർജിക്കാർ കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് കുറ്റക്കാരാണെന്ന് ശരിയായി വിധിച്ചു, എന്നിരുന്നാലും, അവരുടെ ശിക്ഷാ കാലാവധി, മൂന്ന് മാസത്തിൽ നിന്ന് ഹർജിക്കാർ ഇതിനകം അനുഭവിച്ച/കഴിഞ്ഞുപോയ തടവ് കാലയളവിലേക്ക് കുറയ്ക്കുന്നു.

എസ്എൽപി തീർപ്പാക്കിക്കൊണ്ട്, കോടതി

വിധിച്ചു: 1.1 ആദ്യ ഹർജിക്കാരൻ 08.04.15–ന് നൽകിയ പ്രതിജ്ഞക്കൊപ്പം രണ്ടാമത്തെ ഹർജിക്കാരൻ നൽകിയ സത്യവാങ്മൂലവും ഉണ്ടായിരുന്നു. സമർപ്പിച്ച ഉറപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അതേ ദിവസം തന്നെ, അതായത് 08.04.2015 ന് ഹൈക്കോടതി റിട്ട് ഹർജിയിൽ ഒരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തുനിന്ന് ഇത് സത്യവാങ്മൂലം/ഉടമ്പടിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പാസാക്കിയ ഉത്തരവല്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഹർജിക്കാർ നൽകിയ ഒരു ഓഫറിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു ഉത്തരവ് നൽകിയത്, അവരിൽ ആദ്യത്തെയാൾ കോടതിയിൽ ഹാജരായിരുന്നു. അങ്ങനെ നൽകിയ ഓഫർ ബാങ്ക് അംഗീകരിച്ചു, അതിനാൽ ഉത്തരവ് യഥാർത്ഥത്തിൽ കക്ഷികളുടെ പരസ്പര സമ്മതത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. [ഖണ്ഡിക 13–15][379–G– H; 380–G–H]

1.2 കോടതിക്ക് നൽകിയ ഉറപ്പിന്റെ മനഃപൂർവ്വമായ ലംഘനം 1971–ലെ കോടതിയലക്ഷ്യ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(ബി) പ്രകാരം കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് തുല്യമാണെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു. എന്നാൽ (i) നൽകിയ ഉറപ്പിന്റെ സ്വഭാവം; (ii) ഉറപ്പ് നൽകിയ കക്ഷിക്ക് എന്തെങ്കിലും നേട്ടം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ; (iii) നൽകിയ പ്രതിജ്ഞ കോടതിയെ വഞ്ചിക്കുന്നതിനോ എതിർകക്ഷിയെ കബളിപ്പിക്കുന്നതിനോ സമർപ്പിച്ചതാണോ എന്നിവയെല്ലാം കോടതി എപ്പോഴും പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. [ഖണ്ഡിക 16][381–D–E]

1.3 സാധാരാണയായി ഒരു കക്ഷി നൽകിയ ഒരു ഉറപ്പിനെ അത് നൽകപ്പെട്ട സന്ദർഭത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കാണണം, കൂടാതെ (i) അത് നൽകിയ കക്ഷിക്ക് ഉണ്ടായ നേട്ടങ്ങളും (ii) എതിർകക്ഷി അനുഭവിച്ച നഷ്ടം/പരിക്ക് എന്നിവയും കണക്കിലെടുക്കണം. ഒരു കക്ഷി കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് കുറ്റക്കാരനാണോ എന്ന ചോദ്യത്തെ, അദ്ദേഹം പ്രകടമാക്കിയ പ്രത്യേക അനുസരണക്കേടിന്റെയും അത് മനഃപൂർവമാണോ എന്നതിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കാണേണ്ടത്, അല്ലാതെ തുടർന്നുള്ള പെരുമാറ്റത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല. ആരോപണവിധേയനായ കുറ്റവാളിയുടെ തുടർന്നുള്ള പെരുമാറ്റം ഇതിനകം ചെയ്തിട്ടുള്ള കോടതിയലക്ഷ്യത്തെ വഷളാക്കുന്നതിന് തുല്യമാണോ എന്ന് കോടതിക്ക് പരിശോധിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിലും, കോടതിയലക്ഷ്യ പ്രവൃത്തി നടന്നതായി നിർണ്ണയിക്കുന്നതു തന്നെ തുടർന്നുള്ള പെരുമാറ്റത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാകരുത്. എന്നാൽ കക്ഷിയുടെ തുടർന്നുള്ള പെരുമാറ്റം ഒരു പ്രധാന വശത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശിയേക്കാം, അതായത് കക്ഷിക്ക് തന്റെ പ്രതിബദ്ധത പാലിക്കാൻ കഴിയാതെ പോയതാണോ അതോ കോടതിയെ കബളിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു വലിയ പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായാണോ കാര്യങ്ങൾ നടന്നത് എന്നതിൽ വ്യക്തത വരും. [ഖണ്ഡിക 25–26] [[384– A–D]

1.4 08.04.2015 തീയതിയിലുള്ള ഉത്തരവിന് ശേഷം ഹർജിക്കാരുടെ തുടർന്നുള്ള പെരുമാറ്റം, ഹർജിക്കാരെ കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാടിനെ ബാധിച്ചതായി തോന്നുന്നു. 08.04.2015 ന് ശേഷം നടന്ന എല്ലാ സംഭവങ്ങളും, ഹർജിക്കാർ കോടതിയെ വഞ്ചിച്ചു എന്ന നിഗമനത്തിലെത്താൻ ഹൈക്കോടതിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ് സിംഗിൾ ജഡ്ജിയും ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചും ഹർജിക്കാരെ കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് കുറ്റക്കാരാണെന്ന് വിധിച്ചത്. [ഖണ്ഡിക 19, 24][382–F; 383–G–H; 384–A]

1.5 നിലവിലെ കേസിൽ, ഹർജിക്കാരുടെ ഭാഗത്തു നിന്നുണ്ടായ പ്രവൃത്തികളുടെ പരമ്പര പരിശോധിക്കാം, (i) പണമടയ്ക്കാൻ സമ്മതിച്ച തീയതിക്ക് ശേഷമുള്ള തീയതിയുള്ള പോസ്റ്റ്-ഡേറ്റഡ് ചെക്കുകൾ നൽകി;(ii) ആ ചെക്കുകൾ തള്ളപ്പെടുന്നതിന് അവസരമൊരുക്കി; (iii) ആദ്യ വാദം കേൾക്കൽ തീയതിയിൽ, പിന്നീട് തെറ്റാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയ ഒരു ഒഴികഴിവ് പറഞ്ഞ് കോടതിയിൽ ഹാജരാകാതിരുന്നു; (iv) തങ്ങളിൽ നിന്ന് കടം വാങ്ങിയവർ വീഴ്ച വരുത്തിയതിനെക്കുറിച്ച് നൽകിയ വിശദീകരണം (v) എസ് എഫ് ഐ ഓ-യുടെ റിപ്പോർട്ട് വഴി ഉറന്നുകാട്ടപ്പെട്ടത് എന്നിവയെല്ലാം 08.04.2015 ന് ഹർജിക്കാർ നൽകിയ ഉറപ്പ് ഉത്തമവിശ്വാസ്യത ഉള്ളതല്ലെന്നും കോടതിയെ കബളിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണെന്നും ഹൈക്കോടതിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. അതിനാൽ, ഹർജിക്കാരെ കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് ഹൈക്കോടതി ശിക്ഷിച്ചതിൽ തെറ്റില്ല. [ഖണ്ഡിക 27][384–D–F]

1.6 ഒരു സോപാധിക സ്റ്റേ ഉത്തരവ് നേടിയെടുക്കുമ്പോൾ നടത്തിയ പ്രതിജ്ഞ പാലിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടത് മനഃപൂർവമായ അനുസരണക്കേടായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന വാദം അംഗീകരിക്കാമായിരുന്നു, എന്നാൽ ഹർജിക്കാർ ഉറപ്പ് പാലിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് വരുത്തിതീർക്കുന്നതിനായി പോസ്റ്റ്-ഡേറ്റഡ് ചെക്കുകൾ നൽകുകയും അവ തള്ളപ്പെടാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന വസ്തുത കണക്കിലെടുക്കണം. ചെക്കുകൾ തള്ളപ്പെട്ടതിനെ കുറിച്ച് കെട്ടിച്ചമച്ച കഥ തെറ്റാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയതിനാൽ, മനഃപൂർവ്വമായ അനുസരണക്കേട് ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് വാദിക്കാൻ ഹർജിക്കാർക്ക് അവകാശമില്ല. [ഖണ്ഡിക 28][384–G–H]

1.7 08.04.2015 ന് ശേഷം സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 13(എ)-യുടെ ഭാഷയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള വാദവും അംഗീകരിക്കാനാകില്ല. 08.04.2015 ലെ ഉത്തരവിൽ മറ്റ് ചില പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന വസ്തുത കോടതിയുടെ കോടതിയലക്ഷ്യ അധികാരപരിധി ഇല്ലാതാക്കില്ല. ഒരു കക്ഷി ഒരു പ്രതിജ്ഞ നൽകുമ്പോൾ ഉത്തമവിശ്വാസ്യത പുലർത്തിയെങ്കിലും, ന്യായമായതും യഥാർത്ഥവുമായ കാരണങ്ങളാൽ പ്രതിജ്ഞ പാലിക്കാൻ കഴിയാതെ പോയെന്ന് വ്യക്തമാകുന്ന ഉചിതമായ കേസുകളിൽ കോടതിക്ക് തീർച്ചയായും നടപടി ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ഈ കേസിൽ ഹർജിക്കാർ

സത്യസന്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചില്ല എന്ന വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകൾ ഉണ്ട്. അതിനാൽ, ആ വാദവും നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. [ഖണ്ഡിക 29][385–A–C]

1.8 08.04.2015 ലെ ഉത്തരവിനെ അതിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന അനന്തരഫലങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒന്നിലധികം രീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും കഴിയുമെങ്കിൽ, ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിൽ പ്രസ്തുത ഉത്തരവ് മനസ്സിലാക്കുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കക്ഷിക്ക് അതിന്റെ ആനുകൂല്യം അനുവദിക്കണം എന്ന വാദം നിയമത്തിന്റെ ശുദ്ധവും ലളിതവുമായ ഒരു നിലപാട് എന്ന നിലയിൽ തികച്ചും ശരിയാണ്. എന്നാൽ നിലവിലെ സാഹചര്യത്തിൽ, ഹർജിക്കാർ ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കാൻ ഇത് ഉപയോഗിക്കാൻ അനുവദിക്കാനാവില്ല. എന്തെങ്കിലും അനുസരണക്കേട് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത് മനഃപൂർവ്വമോ ബോധപൂർവ്വമോ ആയിരുന്നില്ലായെന്ന വാദം വസ്തുതകൾ മറച്ചുവെക്കുന്നതാണ്. [ഖണ്ഡിക 30][385–C–D]

1.9 ഹർജിക്കാർ കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് കുറ്റക്കാരാണെന്ന് ഹൈക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലിൽ, അനുച്ഛേദം 136 പ്രകാരം ഇടപെടൽ ആവശ്യമില്ല. പണയപ്പെടുത്തിയ സ്വത്തുക്കൾ ഇപ്പോൾ വിറ്റഴിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നതിലും അസാധാരണമായ ശ്രമങ്ങളിലൂടെ ബാങ്ക് കൈവശം ഏറ്റെടുത്തുവെന്നതിലും തർക്കമില്ല. ഹൈക്കോടതി വിധിച്ച മൂന്ന് മാസത്തെ ആകെ തടവുകാലത്തിൽ 11 ദിവസം ഹർജിക്കാർ കസ്റ്റഡിയിൽ ചെലവഴിച്ചു. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, ഹർജിക്കാർക്ക് മതിയായ ശിക്ഷയാണിത്. കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് ഹർജിക്കാർ കുറ്റക്കാരാണെന്ന ഹൈക്കോടതി സിംഗിൾ ജഡ്ജിയുടെയും ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെയും കണ്ടെത്തൽ ശരിവയ്ക്കുന്നു, എന്നാൽ ശിക്ഷാ കാലാവധി മൂന്ന് മാസത്തിൽ നിന്ന് ഹർജിക്കാർ ഇതിനകം അനുഭവിച്ച/കഴിഞ്ഞുപോയ തടവ് കാലയളവായി കുറയ്ക്കുന്നു.[ഖണ്ഡിക 31, 33, 34][385–E; 385–F–H; 386–A]

നരേൻ സിംഗ് v. ലാല രാജേന്ദ്ര ലാൽ & അദേർസ്. (1976) എസ്സിസി ഓൺലൈൻ എഎൽഎൽ 425; *ഇന്ത്യൻ ഓവർസീസ് ബാങ്ക് v. ലളിത് കുമാർ അഗർവാൾ & അനദർ* (2000) എസ്സിസി ഓൺലൈൻ ഡെൽ 710; *കെ. സരവൻകുമാർ v. ഷീല & അദേർസ്.* 2008 (3) സിടിസി 669; *നാഷണൽ അഗ്രികൾച്ചറൽ കോർ. മാർക്കറ്റിംഗ് v. റിലയൻസ് പോളിക്രീറ്റ് ലിമിറ്റഡ്* (2009) 163 ഡിഎൽടി 441; *ദിനേശ് കുമാർ ഗുപ്ത v. യുണൈറ്റഡ് ഇന്ത്യ ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്* (2010) 12 എസ്സിസി 770 : [2010] 13 എസ്സിആർ 599; *നിയാസ് മുഹമ്മദ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഹരിയാന* (1994) 6 എസ്സിസി 332 : [1994] 3 സപ്ലി. എസ്സിആർ 720; *ബാങ്ക് ഓഫ് ബറോഡ v. സദ്റുദ്ദീൻ ഹസൻ ദയ & അനദർ.* (2004) 1 എസ്സിസി 360 : [2003] 6 സപ്ലി. എസ്സിആർ 764; *രാമ നാരംഗ് v. രമേശ് നാരംഗ് & അനദർ* (2006) 11 എസ്സിസി 114 : [2006] 3 എസ്

സിആർ 1068; *രാമ നാരംഗ് v. രമേശ് നാരംഗ് ആൻഡ് അനദർ* (2009) 16 എസ്സിസി 126: [2007] 3 എസ്സിആർ 1099; *ബാബു റാം ഝാ v. സുധീർ ഭാസിൻ* 10, (1980) 3 എസ് സിസി 47 : [1979] 3 എസ്സിആർ 685 – പരാമർശിച്ചു

കേസ് നിയമ റഫറൻസ്

(2008) (3) സിടിസി 669– ഖണ്ഡിക 8– പരാമർശിച്ചു

(2009) 163 ഡിഎൽടി 441– ഖണ്ഡിക 8– പരാമർശിച്ചു

[2010] 13 എസ്സിആർ 599– ഖണ്ഡിക 9– പരാമർശിച്ചു

[1994] 3 സപ്ലി. എസ്സിആർ 720– ഖണ്ഡിക 9– പരാമർശിച്ചു

[2003] 6 സപ്ലി. എസ്സിആർ 764– ഖണ്ഡിക 10 – പരാമർശിച്ചു

[2006] 3 എസ്സിആർ 1068– ഖണ്ഡിക 10 – പരാമർശിച്ചു

[2007] 3 എസ്സിആർ 1099– ഖണ്ഡിക 10– പരാമർശിച്ചു

[1979] 3 എസ്സിആർ 685– ഖണ്ഡിക 16– പരാമർശിച്ചു

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരപരിധി: 2018 ലെ പ്രത്യേകാനുമതി ഹർജി (സി) നമ്പർ 28592.

2017 ലെ കൺടെംപ്റ്റ് ആപ്ലിക്കേഷൻ (സി) നമ്പർ 3–ൽ ന്യൂഡൽഹിയിലെ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി 27.09.2018 ന് നൽകിയ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

ഹർജിക്കാർക്കുവേണ്ടി സന്തോഷ് കുമാർ –I ഹാജരായി

അനുജ് ജെയിൻ, മുകേഷ് വർമ്മ, അനുരാഗ് അഗർവാൾ, യാഷ് പാൽ ധിംഗ്ര എന്നിവർ എതിർകക്ഷിക്കായി ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിച്ചത് **ജസ്റ്റിസ് വി. രാമസുബ്രഹ്മണ്യൻ,**

1. കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് കുറ്റക്കാരാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയതിനെത്തുടർന്ന്, യഥാക്രമം ഭർത്താവും ഭാര്യയുമായ ഹർജിക്കാർക്ക് ഡൽഹി ഹൈക്കോടതിയിലെ ഒരു ജഡ്ജി മൂന്ന് മാസത്തെ തടവും 2000 രൂപ പിഴയും ശിക്ഷ വിധിച്ചു. 1971 ലെ കോടതിയലക്ഷ്യ നിയമത്തിലെ (ചുരുക്കത്തിൽ 'നിയമം') വകുപ്പ് 19 പ്രകാരം നൽകിയ അപ്പീലിൽ ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് പ്രസ്തുത ഉത്തരവ് സ്ഥിരീകരിച്ചതിനെത്തുടർന്ന്, ഹർജിക്കാർ മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രത്യേക അനുമതി ഹർജി സമർപ്പിച്ചു.

2. ഹർജിക്കാർക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ സന്തോഷ് കുമാറും എതിർകക്ഷി–ബാങ്കിനുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ അനുജ് ജെയിനും ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾ ഈ കോടതി കേട്ടു.

3. കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് ഹർജിക്കാരെ കുറ്റക്കാരായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിച്ച പശ്ചാത്തല വസ്തുതകൾ, 18.07.2017 ലെ ജഡ്ജിയുടെ ഉത്തരവിൽ വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവ ഇപ്രകാരമാണ്:

(i) എതിർകക്ഷി– ബാങ്കിൽ നിന്ന് വായ്പ/ക്രെഡിറ്റ് സൗകര്യങ്ങൾ നേടിയ പരുൾ പോളിമേഴ്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് എന്ന കമ്പനിയുടെ ഡയറക്ടർമാരായിരുന്നു ഹർജിക്കാർ. വായ്പയുടെ തിരിച്ചടവ് ഹർജിക്കാർ ഉറപ്പുനൽകുകയും ജാമ്യമായി സ്ഥാവര സ്വത്തുക്കൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

(ii) തിരിച്ചടവിലെ വീഴ്ച കാരണം 2014 ജൂലൈ 24 ന് പ്രസ്തുത വായ്പയെ എതിർകക്ഷി നിഷ്ക്രിയ ആസ്തിയായി തരംതിരിച്ചു. 2014 ഓഗസ്റ്റ് 18 ന്, സർഫാസി (SARFAESI) നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 13(2) പ്രകാരം 28,82,25,942.24 രൂപയും പലിശയും ഈടാക്കാൻ നോട്ടീസ് നൽകി. തുടർന്ന് രണ്ട് സ്വത്തുക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ വകുപ്പ് 13(4) പ്രകാരം കൈവശാവകാശ നോട്ടീസ് നൽകി.

(iii) ഇതിൽ ഖിന്നരായ ഹർജിക്കാർ സർഫാസി നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 17 പ്രകാരം ന്യൂഡൽഹിയിലെ ഡെബ്റ്റ്സ് റിക്കവറി ട്രൈബ്യൂണൽ–III ൽ, (ചുരുക്കത്തിൽ 'ഡിആർടി–III') എസ് എ നമ്പർ 367/2014 ഫയൽ ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും, മേൽപ്പറഞ്ഞ സ്വത്തുക്കളുടെ ഭൗതിക കൈവശത്തിനെതിരേ ഒരു ഇടക്കാല നിവൃത്തി നൽകുന്നതിന് ഡിആർടി–III വിസമ്മതിച്ചു.

(iv) ഹർജിക്കാർ അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചു, പക്ഷേ നോട്ടീസിൽ ആവശ്യപ്പെട്ട തുകയുടെ 25% ആയ 7 കോടി രൂപ വകുപ്പ് 13(2) പ്രകാരം നിക്ഷേപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒടുവിൽ 31.03.2015–ന് അപ്പീൽ പിൻവലിച്ചതിനെ തുടർന്ന് തള്ളിക്കളഞ്ഞു.

(v) എന്നിരുന്നാലും, എസ്എ നമ്പർ 367/2014–ൽ ന്യൂഡെൽഹിയിലെ ഡിആർടി–III ൽ നിന്ന് ഹർജിക്കാർ 2015 ഏപ്രിൽ 01–ന് ഒരു സോപാധിക സ്റ്റേ ഉത്തരവ് നേടി. പ്രസ്തുത ഉത്തരവ് പ്രകാരം ഹർജിക്കാർ മുപ്പത് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ 5 കോടി രൂപ നിക്ഷേപിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. 2015 ഏപ്രിൽ 03–നകം 2 കോടി രൂപ നിക്ഷേപിക്കണമെന്നും ഉത്തരവിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

(vi) 2015 ഏപ്രിൽ 03–ന്, ഡൽഹിയിലെ രോഹിണിയിലുള്ള കട്ജു മാർഗിലെ പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ എസ്എച്ച്ഒയ്ക്ക് നാല് ചെക്കുകൾ വഴി 2 കോടി രൂപ നിക്ഷേപിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം കാണിച്ച് ഹർജിക്കാർ ഒരു കത്ത് നൽകി. അതിനാൽ, റിസീവർക്ക് സ്വത്തുക്കളുടെ കൈവശം നേടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

(vii) അതിനുശേഷം, 2015 ഏപ്രിൽ 01 ന് ഡിആർടി-III പാസാക്കിയ സോപാധിക സ്റ്റേ ഉത്തരവിനെ ഹർജിക്കാർ ഡബ്ല്യുപി (സി) നമ്പർ 3406/2015 വഴി ഹൈക്കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്തു. മൊത്തം 2 കോടി രൂപയുടെ ചെക്കുകൾ സ്വീകരിക്കാതെ ബാങ്കും ഡിആർടി-III യും അന്യായമായും അനീതിപരമായും പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് അതിൽ ആരോപിച്ചു.

(viii) 2015 ഏപ്രിൽ 8 ന് അഡ്മിഷനും ഇടക്കാല ഉത്തരവുകൾക്കുമായി റിട്ട് ഹർജി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഹർജിക്കാർ തങ്ങളുടെ ബാധ്യത സമ്മതിക്കുകയും, നോട്ടീസ് തുകയുടെ 25% ആയ 7 കോടി രൂപ 2015 ജൂൺ 30-നോ അതിനുമുമ്പോ മൂന്ന് ഗഡുക്കളായി നിക്ഷേപിക്കുമെന്ന് പ്രതിജ്ഞക്കൊപ്പം നൽകിയ സത്യവാങ്മൂലത്തിലൂടെ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ബാങ്ക് അത് സമ്മതിക്കുകയും, തുടർന്ന് ഹർജിക്കാർ 2015 ജൂൺ 30-നോ അതിനുമുമ്പോ 7 കോടി രൂപ നിക്ഷേപിച്ചാൽ ഹർജിക്കാർക്ക് തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളുടെ കൈവശാവകാശം തടസ്സപ്പെടില്ലെന്ന് കോടതി ഉത്തരവിടുകയും ചെയ്തു. അതായത് 2015 ഏപ്രിൽ 30-ന് 2 കോടി രൂപ, 2015 മെയ് 31-നും 2015 ജൂൺ 30-നും 2.5 കോടി രൂപ വീതം എന്നിങ്ങനെ നിക്ഷേപിക്കണം.

(ix) 2015 ഏപ്രിൽ 29 ന്, ഒരു കത്തും 2015 മെയ് 06 തീയതി നൽകിയിട്ടുള്ളതും 50 ലക്ഷം രൂപ വീതം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുമായ നാല് ചെക്കുകളും ഹർജിക്കാർ നൽകി. 2015 ഏപ്രിൽ 08-ലെ ഉത്തരവ് പാലിക്കുന്നുവെന്ന് വരുത്തിതീർക്കുന്നതിനായിരുന്നു ഇത്.

(x) അതനുസരിച്ച്, 2015 ഏപ്രിൽ 30-ന് ഷെഡ്യൂൾ ചെയ്തിരുന്ന ഒരു വസ്തുവിന്റെ കൈവശാവകാശ നടപടികൾ ബാങ്ക് മാറ്റിവച്ചു. എന്നാൽ 2015 മെയ് 08-ന് നാല് ചെക്കുകളും മടങ്ങി.

4. അതിനാൽ, 08.04.2015 ലെ ഹർജിക്കാരുടെ പ്രതിജ്ഞ അവർ മനഃപൂർവ്വവും ബോധപൂർവവും ലംഘിച്ചതിന് ഹർജിക്കാരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനായി, എതിർകക്ഷി- ബാങ്ക് 1971 ലെ കോടതിയലക്ഷ്യ നിയമത്തിലെ 10, 12 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ഒരു ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു. സോപാധിക സ്റ്റേ ഉത്തരവ് നേടുന്നതിനായി നൽകിയ ഒരു പ്രതിജ്ഞയുടെ ലംഘനം കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് തുല്യമല്ലെന്ന് ഹർജിക്കാർ വാദിച്ചു, പ്രത്യേകിച്ച് അത്തരം പ്രതിജ്ഞാ ലംഘനത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ കോടതി ഉത്തരവിൽ തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ. എന്നാൽ ഈ വാദം ജഡ്ജിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടില്ല. അതിനാൽ, 18.07.2017 ലെ ഒരു ഉത്തരവ് പ്രകാരം, ഹൈക്കോടതി സിംഗിൾ ജഡ്ജി ഹർജിക്കാരെ കോടതിയലക്ഷ്യത്തിൽ കുറ്റക്കാരാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും മൂന്ന് മാസത്തെ ലളിതമായ തടവിനും 2000 രൂപ വീതം പിഴയടക്കുന്നതിനും വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് പ്രസ്തുത ഉത്തരവ് ശരിവച്ചു. അങ്ങനെയാണ് ഹർജിക്കാർ ഈ കോടതി മുമ്പാകെ എത്തിയത്.

5. കൂടുതൽ മുന്നോട്ട് പോകുന്നതിന് മുമ്പ്, 18.07.2017 ലെ സിംഗിൾ ജഡ്ജിയുടെ ഉത്തരവിന് ശേഷം നടന്ന ചില സംഭവവികാസങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തണം. അവ ഇപ്രകാരമാണ്:–

(i) ഹർജിക്കാർക്ക് ഇൻട്രാ-കോർട്ട് അപ്പീൽ നൽകാൻ അവസരമൊരുക്കുന്നതിനായി, സിംഗിൾ ജഡ്ജി തന്നെ 26.07.2017 വരെ തടവ് ശിക്ഷ താൽക്കാലികമായി നിർത്തിവച്ചു;

(ii) ഹർജിക്കാർ ഇൻട്രാ-കോർട്ട് അപ്പീൽ നൽകി, അത് 25.07.2017 ന് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന് മുമ്പാകെ വന്നു. ശിക്ഷ താൽക്കാലികമായി നിർത്തിവയ്ക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, ഹർജിക്കാർ അവരുടെ പ്രതിജ്ഞയുടെ ഒരു ഭാഗമെങ്കിലും പാലിക്കണമെന്ന് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഹർജിക്കാർക്ക് അതിന് കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ, 25.07.2017 ന് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ശിക്ഷ താൽക്കാലികമായി നിർത്തിവച്ചില്ല;

(iii) കീഴടങ്ങുന്നതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കാനുള്ള അപേക്ഷയോടൊപ്പം ഹർജിക്കാർ ഒരു പ്രത്യേക അനുമതി ഹർജിയും സമർപ്പിച്ചു. എന്നാൽ 31.07.2017 ന് ചേംബറിലെ ഒരു ഉത്തരവിലൂടെ പ്രസ്തുത അപേക്ഷ തള്ളി;

(iv) ശിക്ഷ താൽക്കാലികമായി നിർത്തിവയ്ക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് സമർപ്പിച്ച മിസലേനിയസ് അപേക്ഷ 03.08.2017-ന് ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് തള്ളി;

(v) 03.08.2017-ലെ പ്രസ്തുത ഉത്തരവിനെ ചോദ്യം ചെയ്ത്, ഹർജിക്കാർ ഒരു പ്രത്യേക അനുമതി ഹർജി സമർപ്പിച്ചു, കീഴടങ്ങുന്നതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കണമെന്ന അപേക്ഷയും ഇതിനൊപ്പം നൽകി. 18.08.2017 ന് ചേംബറിലെ ഉത്തരവിലൂടെ ഈ അപേക്ഷ തള്ളി.

(vi) സമയം നീട്ടണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് നൽകിയ തുടർന്നുള്ള അപേക്ഷയിൽ, 11.09.2017-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ ഈ കോടതി മൂന്നാഴ്ചത്തെ സമയം അനുവദിച്ചു;

(vii) ഒടുവിൽ, ഹർജിക്കാർ കീഴടങ്ങുകയും 06.11.2017-ന് കസ്റ്റഡിയിൽ എടുക്കുകയും ചെയ്തു. 11 ദിവസത്തെ കസ്റ്റഡിക്ക് ശേഷം, 16.11.2017-ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ഹർജിക്കാരെ ഇടക്കാല ജാമ്യത്തിൽ വിട്ടയച്ചു;

(viii) തുടർന്ന് ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് 27.09.2018 ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം കോടതിയലക്ഷ്യ അപ്പീൽ തള്ളി, ഹർജിക്കാർ 10 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ കീഴടങ്ങണമെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, 01.11.2018 ന്, ഈ കോടതി നിലവിലെ എസ്എൽപിയിൽ നോട്ടീസ് അയയ്ക്കുകയും അപവദിത ഉത്തരവ് സ്റ്റേ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

6. സിംഗിൾ ജഡ്ജിയുടെ ഉത്തരവിനു ശേഷമുള്ള ചില സംഭവങ്ങൾ ഈ കോടതി ശ്രദ്ധിച്ചതിന്റെ കാരണം, മൂന്ന് മാസത്തെ ലളിതമായ തടവ് ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് 11 ദിവസത്തെ

ലളിതമായ തടവ് ഹർജിക്കാർ ഇതിനകം അനുഭവിച്ചു എന്ന വസ്തുത രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന് വേണ്ടിയാണ്. അവർ പിഴയും അടച്ചിട്ടുണ്ട്.

7. ഹർജിക്കാരുടെ അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ സന്തോഷ് കുമാർ വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ, അപവദിത ഉത്തരവിനെതിരെ ഹർജിക്കാർ ഉയർത്തുന്ന എതിർപ്പിന്റെ പ്രധാന കാരണങ്ങൾ ഇവയാണ്: (i) ഒരു സോപാധിക സ്റ്റേ ഉത്തരവ് അനുവദിക്കുന്നതിന് അടിസ്ഥാനമാകുന്ന തരത്തിൽ ഒരു കക്ഷി നൽകിയ ഉറപ്പ് പാലിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നതിനെ, കോടതിയലക്ഷ്യ അധികാരപരിധി പ്രയോഗിക്കുന്നതിന് കാരണമാകുന്ന മനഃപൂർവമായ അനുസരണക്കേടായി കണക്കാക്കാനാവില്ല; (ii) ഹർജിക്കാർ പ്രതിജ്ഞ പാലിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നതിനെ നീതിയുടെ ഗതിയിലെ കാര്യമായ ഇടപെടലായി കണക്കാക്കാനാവില്ല, അതിനാൽ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 13(എ) പ്രകാരമാണ് കേസ് വരുക; (iii) ഒരു കക്ഷി ഒരു വ്യവസ്ഥ പാലിക്കുന്നതിലോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിജ്ഞയെ മാനിക്കുന്നതിലോ പരാജയപ്പെട്ടാലുണ്ടാകുന്ന അനന്തരഫലങ്ങൾ ഒരു ഉത്തരവിൽ തന്നെ സൂചിപ്പിക്കുമ്പോൾ, കോടതിയലക്ഷ്യ അധികാരപരിധി പ്രയോഗിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കില്ല; (iv) ഏതെങ്കിലും സാഹചര്യത്തിൽ, വീഴ്ച വരുത്തിയ കക്ഷി അത്തരം വീഴ്ചയുടെ അനന്തരഫലങ്ങൾ ഉത്തരവിൽ തന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന വ്യാഖ്യാനത്തെ ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഉത്തരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അത്തരമൊരു ധാരണ ന്യായയുക്തവും യുക്തിസഹവുമായി കണക്കാക്കണം, അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെ കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് കുറ്റക്കാരനാക്കാൻ കഴിയില്ല.

8. തന്റെ ആദ്യ വാദത്തെ പിന്തുണക്കുന്നതിനായി, ഹർജിക്കാരുടെ അഭിഭാഷകൻ ഹൈക്കോടതികളുടെ ഏതാനും തീരുമാനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നു. അവ ഇവയാണ്: (എ) *നരേൻ സിംഗ് v. ലാല രാജേന്ദ്ര ലാൽ & അദേർസ്*[1](ബി) *ഇന്ത്യൻ ഓവർസീസ് ബാങ്ക് v. ലളിത് കുമാർ അഗർവാൾ & അനദർ;*[2] (സി) *കെ. ശരവൺകുമാർ v. ഷീല & അദേർസ്;*[3] (ഡി) *നാഷണൽ അഗ്രികൾച്ചറൽ കോർപ്പറേഷൻ മാർക്കറ്റിംഗ് v. റിലയൻസ് പോളിക്രീറ്റ് ലിമിറ്റഡ്*[4].

9. തന്റെ മൂന്നാമത്തെ വാദത്തെ പിന്തുണച്ച്, *ദിനേശ് കുമാർ ഗുപ്ത v. യുണൈറ്റഡ് ഇന്ത്യ ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്*[5] എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിക്കുന്നു. ഇതിനുപുറമെ, *നിയാസ് മുഹമ്മദ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഹരിയാന*[6] കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, അനുസരണക്കേട് മനഃപൂർവ്വവും ബോധപൂർവ്വവുമാണെന്നും അത് കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് തുല്യമാണെന്നും അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു.

[1] 1976 SCC Online All 425
[2] 2000 SCC Online Del 710
[3] 2008 (3) CTC 669
[4] (2009) 163 DLT 441
[5] (2010) 12 SCC 770
[6] (1994) 6 SCC 332

10. മുകളിൽ പറഞ്ഞതിന് മറുപടിയായി എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ അനുജ് ജെയിൻ വാദിച്ചത്, ഹർജിക്കാർക്ക് തങ്ങളുടെ പ്രതിബദ്ധതകൾ പാലിക്കാൻ നിരവധി അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവർ ആവർത്തിച്ച് കാലതാമസം വരുത്തുന്ന തന്ത്രം സ്വീകരിച്ചു എന്നാണ്. ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിവിധ ഉത്തരവുകളിലൂടെയും ഡിആർടി, ചീഫ് മെട്രോപൊളിറ്റൻ മജിസ്ട്രേറ്റ് എന്നിവയുൾപ്പടെയുള്ള മറ്റ് ഫോറങ്ങളിൽ വിവിധ നടപടിക്രമങ്ങളിലൂടെ പാസാക്കിയ ഉത്തരവുകളിലൂടെയും അഭിഭാഷകൻ ഈ കോടതിയെ നയിച്ചു, ഹർജിക്കാരുടെ പെരുമാറ്റം വഞ്ചനയുടെതാണെന്നും അത്തരം വ്യക്തികൾ യാതൊരു ഇളവും അർഹിക്കുന്നില്ലെന്നും അദ്ദേഹം ഈ കോടതിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. അദ്ദേഹം ചില വിധിന്യായങ്ങളിലേക്ക് ശ്രദ്ധക്ഷണിച്ചു, (i) *ബാങ്ക് ഓഫ് ബറോഡ v. സദ്റുദ്ദീൻ ഹസൻ ദയ & അനദർ;*[7] *(ii) രാമ നാരംഗ് v. രമേശ് നരംഗ് & അനദർ*[8]*, (iii) രാമ നാരംഗ്(5) v. രമേശ് നരംഗ് ആൻഡ് അനദർ*[9] എന്നിവയാണവ. നിർവഹണത്തിന് മറ്റ് രീതികൾ ലഭ്യമാണ് എന്നത് കോടതിയുടെ കോടതിയലക്ഷ്യ അധികാരപരിധി പ്രയോഗിക്കുന്നതിനെ തടയേണ്ടതില്ലെന്നും, ഒരു കോടതിക്ക് നൽകിയ ഗൗരവമേറിയ പ്രതിജ്ഞ പാലിക്കുന്നതിൽ മനഃപൂർവ്വം വീഴ്ച വരുത്തുന്നതിനെ കോടതികൾ എപ്പോഴും തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും ഈ വിധിന്യായങ്ങളെ ആശ്രയിച്ച് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

11. ഇരു പക്ഷത്തെയും വാദങ്ങൾ ഈ കോടതി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

12. എതിർ വാദങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ്, കോടതിയലക്ഷ്യ നടപടികൾക്ക് കാരണമായതും 08.04.2015 ന് ഹർജിക്കാർ നൽകിയതുമായ യഥാർത്ഥ ഉറപ്പ് ആദ്യം കാണുന്നത് ഉപയോഗപ്രദമാകും. 08.04.2015 ന് ആദ്യ ഹർജിക്കാരൻ നൽകിയ ഉറപ്പ് ഇപ്രകാരമാണ്:–

> "*<u>ശ്രീ സുമൻ ചദ്ദ S/o ജംഗി ലാൽ ചദ്ദ R/o എച്ച്-3/50 സെക്ടർ-18, രോഹിണി, ഡൽഹി- നൽകുന്ന പ്രസ്താവന</u>*
>
> *ഞാൻ ഈ കേസിലെ ഹർജിക്കാരനും മൂന്നാമത്തെ ഹർജിക്കാരന്റെ ഡയറക്ടറുമാണ്. അതിനു വേണ്ടി ഒരു പ്രസ്താവന നടത്താൻ എനിക്ക് അധികാരമുണ്ട്. ഹർജിയെ പിന്തുണച്ച് ഞാൻ ഒരു സത്യവാങ്മൂലം ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, കൂടാതെ കോടതിയിൽ എനിക്കൊപ്പം സന്നിഹിതനായ എന്റെ അഭിഭാഷകനിൽ നിന്നും ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.*
>
> *സർഫാസി നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 13(2) പ്രകാരമുള്ള നോട്ടീസ് പ്രകാരം, 18.8.2014 ലെ കണക്കനുസരിച്ച് 28,82,25,942.24 രൂപ (ഇരുപത്തിയെട്ട് കോടി രണ്ട് ലക്ഷത്തി ഇരുപത്തയ്യായിരത്തി തൊള്ളായിരത്തി നാല്പത്തിരണ്ട് രൂപയും ഇരുപത്തിനാലു*

[7] (2004) 1 SCC 360
[8] (2006) 11 SCC 114
[9] (2009) 16 SCC 126

പൈസയും) എതിർകക്ഷിക്ക്, അതായത് സെൻട്രൽ ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യയ്ക്ക് നൽകേണ്ടതാണെന്നും കുടിശ്ശികയായിട്ടുണ്ടെന്നും ഞാൻ ഇതിനാൽ പ്രസ്താവിക്കുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വായ്പാ ബാധ്യതയുടെ തിരിച്ചടവിനായി കുറച്ച് സാവകാശ ഇളവ് എനിക്ക് അനുവദിക്കണമെന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. എതിർകക്ഷി-ബാങ്കിൽ 30.6.2015 നോ അതിനുമുമ്പോ മൊത്തം 7 (ഏഴ്) കോടി രൂപ നിക്ഷേപിക്കുമെന്ന് എന്റെയും മറ്റ് ഹരജിക്കാരുടെയും പേരിൽ ഞാൻ ഇതിനാൽ സമ്മതിക്കുന്നു. പറഞ്ഞ തുകയിലെ 2 (രണ്ട്) കോടി രൂപ 30.04.2015-നോ അതിനുമുമ്പോ നൽകും; ബാക്കി തുക തുല്യ ഗഡുക്കളായി, അതായത് 2.5 (രണ്ടര) കോടി രൂപ വീതമുള്ള ഗഡുക്കളായി 31.5.2015, 30.06.2015 തീയതികളിലോ അതിനു മുമ്പോ ആയി നൽകും.

ഇതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ, അത്തരം നടപടികൾ ആരംഭിക്കാനും ലഭ്യമായ നിയമപരമായ പരിഹാരങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാനും ബാങ്കിന് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്ന് ഞാൻ സമ്മതിക്കുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു."

13. ആദ്യ ഹർജിക്കാരൻ നൽകിയ മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഉറപ്പിനൊപ്പം രണ്ടാമത്തെ ഹർജിക്കാരി സത്യവാങ്മൂലത്തിലൂടെ നൽകിയ പ്രതിജ്ഞയും സമർപ്പിച്ചു. പ്രസ്തുത സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ, തന്റെ ഭർത്താവ് കോടതിയിൽ ഒരു പ്രസ്താവന നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും അത് താൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും താനും ഭർത്താവും അത് പാലിക്കുമെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നുവെന്നും രണ്ടാമത്തെ ഹർജിക്കാരി പ്രസ്താവിച്ചു.

14. മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം 08.04.2015 ന് ഫയൽ ചെയ്ത ഉറപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അതേ ദിവസം തന്നെ, അതായത് 08.04.2015 ന് ഹൈക്കോടതി 2015 ലെ ഡബ്ല്യുപി (സി) നമ്പർ 3406 ൽ ഒരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു. 08.04.2015 ലെ ഹൈക്കോടതിയുടെ പ്രസ്തുത ഉത്തരവിന്റെ 6 മുതൽ 8 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകൾ ഇപ്രകാരമാണ്:-

"6. കക്ഷികളുടെ വാദം കണക്കിലെടുത്ത്, ഇനിപ്പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ പാലിച്ചാൽ, പരിഗണനാ വിഷയമായ സ്വത്തിനു മേൽ ഹർജിക്കാർക്കുള്ള കൈവശാവകാശം തടസ്സപ്പെടുത്തരുതെന്ന് ഉത്തരവിട്ടിരിക്കുന്നു:

(1) 30.04.2015 നോ അതിനുമുമ്പോ ഹർജിക്കാർ 2 കോടി രൂപ എതിർകക്ഷി- ബാങ്കിൽ നിക്ഷേപിക്കുകയും തുടർന്ന് 31.05.2015, 30.06.2015 തീയതികളിലോ അതിനു മുമ്പോ ആയി 2.5 കോടി രൂപ വീതം നിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുക.

(2) മുകളിൽ പറഞ്ഞ ക്രമീകരണം പാലിക്കുന്നതിന് രണ്ടാമത്തെ ഹർജിക്കാരി ഒരു സത്യവാങ്മൂലം/പ്രതിജ്ഞ സമർപ്പിക്കണം.

(3) വീഴ്ച സംഭവിച്ചാൽ, ചീഫ് മെട്രോപൊളിറ്റൻ മജിസ്ട്രേറ്റ് (സിഎംഎം) റിസീവറെ നിയമിച്ചതിന്റെ തുടർനടപടികൾ നടപ്പിലാക്കുന്നത് ഉൾപ്പെടെയുള്ള നിയമനടപടികൾ സ്വീകരിക്കാൻ എതിർകക്ഷി-ബാങ്കിന് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും. അതിനിടയിൽ പാലിക്കൽ ഉറപ്പാക്കുന്നതിന് സിഎംഎം പാസാക്കിയ ഉത്തരവ് 30.6.2015 വരെ നിർത്തിവയ്ക്കും.

7. മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഉത്തരവ് പാലിച്ചതിനു ശേഷം, അക്കൗണ്ട് പുനഃക്രമീകരിക്കുന്നതുൾപ്പെടെ ബാങ്കിന് ആശ്വാസം നൽകുന്നതിനുള്ള ഏതൊരു അപേക്ഷയും യുക്തിസഹമായി പരിഗണിക്കണമെന്ന് ഹർജിക്കാരുടെ അഭിഭാഷകൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സമർപ്പിച്ചാൽ ബാങ്ക് അത്തരം അപേക്ഷ സ്വതന്ത്രമായും ബാധകമായ നയം കണക്കിലെടുത്തും പരിഗണിക്കും. കുടിശ്ശിക തുകകൾ തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള ബാങ്കിന്റെ അവകാശങ്ങളെ ഇത് ഒരു തരത്തിലും തടയില്ല.

8. ഹർജിക്കാരൻ ആവശ്യമായ സത്യവാങ്മൂലം/പ്രതിജ്ഞ ഫയൽ ചെയ്താൽ, അതിന്റെ പകർപ്പ് ഇന്ന് മുതൽ ഒരു ആഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകന് നൽകേണ്ടതാണ്, റിട്ട് ഹർജി തീർപ്പാക്കപ്പെടുന്നു.

15. 08.04.2015 ലെ ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തുനിന്ന് ഇത് സത്യവാങ്മൂലം/ഉടമ്പടിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പാസാക്കിയ ഉത്തരവല്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഹർജിക്കാർ നൽകിയ ഒരു ഓഫറിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു ഉത്തരവ് നൽകിയത്, അവരിൽ ആദ്യത്തെയാൾ കോടതിയിൽ ഹാജരായിരുന്നു. അങ്ങനെ നൽകിയ ഓഫർ ബാങ്ക് അംഗീകരിച്ചു, അതിനാൽ ഉത്തരവ് യഥാർത്ഥത്തിൽ കക്ഷികളുടെ പരസ്പര സമ്മതത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. 08.04.2015 ലെ ഉത്തരവിന്റെ ഖണ്ഡിക 5 ൽ കോടതി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഇത് വ്യക്തമാണ്. ഖണ്ഡിക 5 ഇപ്രകാരമാണ്:-

> *"5. ഹർജിക്കാർ തങ്ങളുടെ ബാധ്യത അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും കുറച്ച് സമയം അനുവദിച്ചാൽ വിഷയം അന്തിമമായി പരിഹരിക്കുന്നതിന് തയാറാണെന്നും വാദം കേൾക്കുന്നതിനിടയിൽ ഹർജിക്കാരന്റെ അഭിഭാഷകൻ ഡോ. ശർമ്മ പ്രസ്താവിച്ചു. 30.06.2015-നോ അതിനുമുമ്പോ മൂന്ന് ഗഡുക്കളായി 7 (ഏഴ്) കോടി രൂപ അതായത് നോട്ടീസ് തുകയുടെ 25% നിക്ഷേപിക്കാൻ ഹർജിക്കാർക്ക് അവസരം നൽകാമെന്ന് അഭിഭാഷകൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. ആദ്യ ഹർജിക്കാരൻ കോടതിയിൽ ഹാജരുണ്ട്. അദ്ദേഹം മൂന്നാമത്തെ ഹർജിക്കാരന്റെ ഡയറക്ടറാണ്, കൂടാതെ അതിന് വേണ്ടി മൊഴി നൽകാനുള്ള അധികാരമുണ്ട്. മുകളിൽ പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന പ്രതിജ്ഞയോടെ പ്രത്യേകം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്, കൂടാതെ അത് രേഖയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. ആദ്യ ഹർജിക്കാരന്റെ പ്രസ്താവന സ്ഥിരീകരിച്ച് ഒരു ആഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ ഒരു*

സത്യവാങ്മൂലം/പ്രതിജ്ഞ ഫയൽ ചെയ്യാൻ രണ്ടാമത്തെ ഹർജിക്കാരിയോട് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. വാദാനം ചെയ്ത വ്യവസ്ഥകളിൽ റിട്ട് ഹർജി തീർപ്പാക്കുന്നതിന് എതിർ കക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകൻ സമ്മതം അറിയിച്ചു."

16. കോടതിക്ക് നൽകിയ ഉറപ്പിന്റെ മനഃപൂർവ്വമായ ലംഘനം 1971-ലെ കോടതിയലക്ഷ്യ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(ബി) പ്രകാരം കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് തുല്യമാണെന്ന് ഈ കോടതി നിരവധി വിധിന്യായങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ (i) നൽകിയ ഉറപ്പിന്റെ സ്വഭാവം; (ii) ഉറപ്പ് നൽകിയ കക്ഷിക്ക് എന്തെങ്കിലും നേട്ടം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ; (iii) നൽകിയ പ്രതിജ്ഞ കോടതിയെ വഞ്ചിക്കുന്നതിനോ എതിർ കക്ഷിയെ കബളിപ്പിക്കുന്നതിനോ സമർപ്പിച്ചതാണോ എന്നിവയെല്ലാം കോടതി എപ്പോഴും പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. പരസ്പര സമ്മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു ഉത്തരവിനും കോടതിയിൽ നൽകിയ ഒരു ഉറപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു ഉത്തരത്തിനും ഇടയിലുള്ള വ്യത്യാസവും കോടതിയിൽ തട്ടിപ്പ് കാണിച്ച് നീതിയുടെ ഗതിയെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വ്യക്തിയും കക്ഷികളിൽ ഒരാളിൽ തട്ടിപ്പ് നടത്തുന്ന ഒരു വ്യക്തിയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസവും *ബാബു റാം ഗുപ്ത v. സുധീർ ഭാസിൻ*[10] കേസിൽ ഈ കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന വാക്കുകളിൽ വിശദീകരിച്ചു:-

"...തീർച്ചയായും, ഒത്തുതീർപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഒരു ഉത്തരവോ കക്ഷികളുടെ പരസ്പര സമ്മതപ്രകാരമുള്ള ഉത്തരവോ പാലിക്കാത്തത് കോടതിയലക്ഷ്യമാണെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നുവെങ്കിൽ, ഉത്തരവുകൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സിവിൽ നടപടിക്രമ ചട്ടത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ഒരിക്കലും അവലംബിക്കാൻ പാടില്ല. കോടതിയിൽ തെറ്റായ അവതരണം നടത്തുന്നതിലൂടെ കോടതിയലക്ഷ്യക്കാരൻ സ്വയം ഒരു നേട്ടം നേടുകയും നൽകിയ ഉറപ്പ് പാലിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നതിലൂടെ അയാൾ കോടതിയെ തന്നെ ഗുരുതരമായ് വഞ്ചിക്കുകയും അതുവഴി നീതിയുടെ ഗതിയെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും നീതിന്യായ സ്ഥാപനത്തിന് അപകീർത്തി വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ്, കോടതിയിൽ നൽകിയ വ്യക്തമായ പ്രതിജ്ഞയുടെ ലംഘനത്തെ കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് തുല്യമായി കാണാനുള്ള കാരണം. എന്തെങ്കിലും വഞ്ചന നടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് കോടതിക്കു മേലല്ലാ മറിച്ച് കക്ഷികളിൽ ഒരാൾക്കു മേലാണ് നടക്കുന്നത് എന്നതിനാൽ, ഒത്തുതീർപ്പ് ഉത്തരവിനെ കുറിച്ചോ പരസ്പര സമ്മതപ്രകാരമുള്ള ഉത്തരവിനെ കുറിച്ചോ ഇത് പറയാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, അവിടെ ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തി ചെയ്ത കുറ്റകൃത്യം ഒരു കക്ഷിക്കെതിരേയാണ്, കോടതിക്കെതിരേയല്ലാ. അതിനാൽ, കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് നടപടിയെടുക്കുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനം തന്നെ അത്തരം കേസുകളിൽ പൂർണ്ണമായും ഇല്ലാതാകുന്നു. "

[10] (1980) 3 SCC 47

17. എന്നാൽ *രാമ നാരംഗ് vs രമേശ് നാരംഗ് ആൻഡ് അനദർ*[11] കേസിലെ വിധിയിൽ ഈ കോടതിയുടെ മൂന്നംഗ ബെഞ്ച് *ബാബു റാം ഗുപ്ത (മേൽ പരാമർശം)* കേസിലെ വിധി വിശദീകരിക്കുകയും അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം കേവല പരാമർശങ്ങളായി മാത്രം കാണേണ്ടതാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(ബി)–ക്കു കീഴിൽ വരുന്ന രണ്ട് വിഭാഗത്തിലുള്ള കേസുകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം രാമ നാരംഗ് (മേൽപരാമർശം) കേസിൽ കോടതി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി, അതായത് (i) കോടതി നടപടിക്രമങ്ങളോട് മനഃപൂർവ്വം അനാദരണക്കേട് കാണിക്കലും; (ii) കോടതിക്ക് നൽകിയ പ്രതിജ്ഞയുടെ മനഃപൂർവ്വമായ ലംഘനവും തമ്മിലുള്ള വേർതിരിവ് വിശദീകരിച്ചു.

18. വാസ്തവത്തിൽ, സമ്മതപത്രത്തിന്റെ നിബന്ധനകളുടെ മനഃപൂർവ്വമായ ലംഘനവും വിധിനിർണ്ണയ പ്രകാരം പാസാക്കിയ ഒരു ഉത്തരവിന്റെ മനഃപൂർവ്വമായ ലംഘനവും തമ്മിൽ എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസം കണ്ടെത്തുന്നത് നിയമം, ജുഡീഷ്യൽ അധികാരം, തത്വം അല്ലെങ്കിൽ യുക്തി എന്നിവയുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നതല്ലെന്നു വരെ രാമ നാരംഗ് (മേൽപരാമർശം) കേസിൽ, ഈ കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. വകുപ്പ് 2(ബി) പ്രകാരം ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ആദ്യ വിഭാഗം കേസുകളെ ഈ പരിധിവരെ നീട്ടാൻ കഴിയുമോ എന്നതിൽ കോടതിക്ക് ഞങ്ങളുടേതായ സംശയങ്ങളുണ്ട്. എന്തായാലും, ഈ കേസിൽ ആ ചോദ്യം ഉദിക്കുന്നില്ല, അതിനാൽ കോടതി അത് അവിടെ വിടുന്നു.

19. എന്നാൽ ഈ കേസിൽ, 08.04.2015 ലെ ഉത്തരവിനു ശേഷമുള്ള ഹർജിക്കാരുടെ തുടർന്നുള്ള പെരുമാറ്റം ഹർജിക്കാരെ കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാടിനെ ബാധിച്ചതായി തോന്നുന്നു. 08.04.2015 ന് കോടതിയിൽ നൽകിയ ഉറപ്പിന്റെയും അതിന്മേൽ പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഹർജിക്കാർ 50 ലക്ഷം രൂപ വീതമുള്ള നാല് ചെക്കുകൾ വീതം നൽകി. ഈ ചെക്കുകൾ 29.04.2015 ന് ഒരു കവറിംഗ് ലെറ്റർ സഹിതം ബാങ്കിന് കൈമാറി. എന്നാൽ നാല് ചെക്കുകളും പോസ്റ്റ്-ഡേറ്റഡ് ആയിരുന്നു, 06.05.2015 എന്ന തീയതിയാണ് അതിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്, എന്നിരുന്നാലും കോടതിക്ക് നൽകിയ ഉറപ്പ് 30.04.2015 ന് മുമ്പ് തുക നിക്ഷേപിക്കുമെന്നായിരുന്നു.

20. 08.05.2015 ന്, നാല് ചെക്കുകളും ബൗൺസ് ആയി. ആദ്യം പോസ്റ്റ്-ഡേറ്റഡ് ചെക്കുകൾ നൽകിയതിലും പിന്നീട് അത് തള്ളപ്പെടാൻ അനുവദിച്ചതിലും ഹർജിക്കാർ പ്രകടമാക്കിയ സമീപനം ഹർജിക്കാരെ മോശമായി അവതരിപ്പിച്ചു. അതിനുശേഷം ഹർജിക്കാർക്ക് അവരുടെ വഴികൾ തിരുത്താമായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ല.

[11] (2006) 11 SCC 114

21. 14.07.2015 ന്, കോടതിയലക്ഷ്യ ഹർജിയിൽ നോട്ടീസ് നൽകാൻ സിംഗിൾ ജഡ്ജി ഉത്തരവിട്ടതായി കാണാം. 05.11.2015 ന മുമ്പ് ഈ നോട്ടീസിന് മറുപടി നൽകാനും ഹർജിക്കാരോട് നേരിട്ട് കോടതിയിൽ ഹാജരാകാനും നിർദ്ദേശിച്ചു. എന്നാൽ 05.11.2015 ന് സംഭവിച്ചത്, സിംഗിൾ ജഡ്ജി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് ഇപ്രകാരമാണ്:–

"ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ കേസ് വാദത്തിനെടുത്തപ്പോൾ, എതിർകക്ഷികളിൽ ആരും സ്ഥലത്തില്ലെന്നും സമൻസ് നൽകിയതു പോലും അവരുടെ മകൾക്കാണെന്നും കോടതിയെ അറിയിച്ചു.

എന്നിരുന്നാലും, ഫയൽ പരിശോധിച്ചതിൽ നിന്ന്, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് നേരിട്ടും രണ്ടാം എതിർകക്ഷിക്ക് ഭർത്താവിലൂടെയും ദസ്തിയും സ്പീഡ് പോസ്റ്റും മുഖേന നോട്ടീസുകൾ/സമൻസുകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാണ്.

ഒന്ന്, രണ്ട് എതിർകക്ഷികൾക്കെതിരായി വാറണ്ട് പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കോടതി തീരുമാനിച്ചിരുന്നെങ്കിലും, അടുത്ത വാദം കേൾക്കൽ തീയതിയിൽ പ്രതികൾ നേരിട്ട് കോടതിയിൽ ഹാജരാകുമെന്നും അതിനു പുറമേ വിഷയം രമ്യമായി പരിഹരിക്കപ്പെടുമെന്നും ഉറപ്പാക്കുമെന്ന് പ്രതികളുടെ അഭിഭാഷകൻ പറയുന്നതിനെ കണക്കിലെടുത്തു, വിഷയം 2015 നവംബർ 16 ലേക്ക് മാറ്റിവച്ചു."

22. കടക്കാരിൽ നിന്ന് തങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കേണ്ട തുക ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിലാണ് പോസ്റ്റ്-ഡേറ്റഡ് ചെക്കുകൾ നൽകിയതെന്നും കടക്കാർ പണം അടയ്ക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നും അടുത്ത വാദം കേൾക്കൽ തീയതിയിൽ ഹർജിക്കാർ വാദിച്ചു. പണം തിരികെനൽകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന മൂന്ന് കടക്കാരുടെ പേരുകളും ഹർജിക്കാർ പരാമർശിച്ചു.

23. ഹർജിക്കാർ ഉന്നയിച്ച അവകാശവാദത്തിന്റെ സത്യസന്ധതയിൽ സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, കോടതിയലക്ഷ്യ ഹർജി പരിഗണിച്ച ജഡ്ജി 07.12.2015-ന് ഒരു ഉത്തരവ് നൽകി. സീരിയസ് ഫ്രോഡ് ഇൻവെസ്റ്റിഗേഷൻ ഓഫീസ് (ചുരുക്കത്തിൽ 'എസ്എഫ്ഐഒ') അന്വേഷിക്കണമെന്നായിരുന്നു അതിലെ നിർദേശം. ഹർജിക്കാരുടെ നിർഭാഗ്യവശാൽ, ഹർജിക്കാരുടെ കടക്കാരെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്നവർ പരുൾ പോളിമേഴ്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡിന്റെ ഷെൽ സ്ഥാപനങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നും ഹർജിക്കാർ അതിന്റെ ഡയറക്ടർമാരാണെന്നും എസ്എഫ്ഐഒ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു.

24. 08.04.2015-ന് ശേഷം നടന്ന മുകളിൽ പറഞ്ഞ എല്ലാ സംഭവങ്ങളും ഹർജിക്കാർ കോടതിയെ വഞ്ചിച്ചു എന്ന നിഗമനത്തിലെത്താൻ ഹൈക്കോടതിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

അതുകൊണ്ടാണ് സിംഗിൾ ജഡ്ജിയും ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചും ഹർജിക്കാരെ കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് കുറ്റക്കാരായി കണ്ടെത്തിയത്.

25. സാധാരാണയായി ഒരു കക്ഷി നൽകിയ ഒരു ഉറപ്പിനെ അത് നൽകപ്പെട്ട സന്ദർഭത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കാണണമെന്നത് ശരിയാണ്, കൂടാതെ (i) അത് നൽകിയ കക്ഷിക്ക് ഉണ്ടായ നേട്ടങ്ങളും (ii) എതിർകക്ഷി അനുഭവിച്ച നഷ്ടം/പരിക്ക് എന്നിവയും കണക്കിലെടുക്കണം. ഒരു കക്ഷി കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് കുറ്റക്കാരനാണോ എന്ന ചോദ്യത്തെ, അദ്ദേഹം പ്രകടമാക്കിയ പ്രത്യേക അനുസരണക്കേടിന്റെയും അത് മനഃപൂർവമാണോ എന്നതിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് സാധാരണയായി കാണേണ്ടത്, അല്ലാതെ തുടർന്നുള്ള പെരുമാറ്റത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലായെന്നത് വാസ്തവമാണ്. ആരോപണവിധേയനായ കുറ്റവാളിയുടെ തുടർന്നുള്ള പെരുമാറ്റം ഇതിനകം ചെയ്തിട്ടുള്ള കോടതിയലക്ഷ്യത്തെ വഷളാക്കുന്നതിന് തുല്യമാണോ എന്ന് കോടതിക്ക് പരിശോധിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിലും, കോടതിയലക്ഷ്യ പ്രവൃത്തി നടന്നതായി നിർണ്ണയിക്കുന്നതു തന്നെ തുടർന്നുള്ള പെരുമാറ്റത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാകരുത്.

26. എന്നാൽ കക്ഷിയുടെ തുടർന്നുള്ള പെരുമാറ്റം ഒരു പ്രധാന വശത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശിയേക്കാം, അതായത് കക്ഷിക്ക് തന്റെ പ്രതിബദ്ധത പാലിക്കാൻ കഴിയാതെ പോയതാണോ അതോ കോടതിയെ കബളിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു വലിയ പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായാണോ കാര്യങ്ങൾ നടന്നത് എന്നതിൽ വ്യക്തത വരും.

27. നിലവിലെ കേസിൽ, ഹർജിക്കാരുടെ ഭാഗത്തു നിന്നുണ്ടായ പ്രവൃത്തികളുടെ പരമ്പര പരിശോധിക്കാം, (i) പണമടയ്ക്കാൻ സമ്മതിച്ച തീയതിക്ക് ശേഷമുള്ള തീയതിയുള്ള പോസ്റ്റ്-ഡേറ്റഡ് ചെക്കുകൾ നൽകി; (ii) ആ ചെക്കുകൾ തള്ളപ്പെടുന്നതിന് അവസരമൊരുക്കി; (iii) ആദ്യ വാദം കേൾക്കൽ തീയതിയിൽ, പിന്നീട് തെറ്റാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയ ഒരു ഒഴികഴിവ് പറഞ്ഞ് കോടതിയിൽ ഹാജരാകാതിരുന്നു; (iv) തങ്ങളിൽ നിന്ന് കടം വാങ്ങിയവർ വീഴ്ച വരുത്തിയതിനെക്കുറിച്ച് നൽകിയ വിശദീകരണം (v) എസ്എഫ്ഐഒ-യുടെ റിപ്പോർട്ട് വഴി തുറന്നുകാട്ടപ്പെട്ടത് എന്നിവയെല്ലാം 08.04.2015 ന് ഹർജിക്കാർ നൽകിയ ഉറപ്പ് ഉത്തമവിശ്വാസ്യത ഉള്ളതല്ലെന്നും കോടതിയെ കബളിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണെന്നും ഹൈക്കോടതിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. അതിനാൽ, ഹർജിക്കാരെ കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് ഹൈക്കോടതി ശിക്ഷിച്ചതിൽ ഈ കോടതിക്ക് തെറ്റ് കാണാനാകുന്നില്ല.

28. ഒരു സോപാധിക സ്റ്റേ ഉത്തരവ് നേടിയെടുക്കുമ്പോൾ നടത്തിയ പ്രതിജ്ഞ പാലിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടത് മനഃപൂർവമായ അനുസരണക്കേടായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന, ഹർജിക്കാരുടെ അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ സന്തോഷ് കുമാർ ഉന്നയിച്ച ആദ്യ വാദം

അംഗീകരിക്കാമായിരുന്നു, എന്നാൽ ഹർജിക്കാർ ഉറപ്പ് പാലിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് വരുത്തിതീർക്കുന്നതിനായി പോസ്റ്റ്-ഡേറ്റഡ് ചെക്കുകൾ നൽകുകയും അവ തള്ളപ്പെടാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന വസ്തുത കണക്കിലെടുക്കണം. ചെക്കുകൾ തള്ളപ്പെട്ടതിനെ കുറിച്ച് കെട്ടിച്ചമച്ച കഥ തെറ്റാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയതിനാൽ, മനഃപൂർവ്വമായ അനുസരണക്കേട് ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് വാദിക്കാൻ ഹർജിക്കാർക്ക് അവകാശമില്ല.

29. 08.04.2015 ന് ശേഷം സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 13(എ)-യുടെ ഭാഷയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള രണ്ടാമത്തെ വാദവും അംഗീകരിക്കാനാകില്ല. 08.04.2015 ലെ ഉത്തരവിൽ മറ്റ് ചില പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന വസ്തുത കോടതിയുടെ കോടതിയലക്ഷ്യ അധികാരപരിധി ഇല്ലാതാക്കില്ല. ഒരു കക്ഷി ഒരു പ്രതിജ്ഞ നൽകുമ്പോൾ ഉത്തമവിശ്വാസ്യത പുലർത്തിയെങ്കിലും, ന്യായമായതും യഥാർത്ഥവുമായ കാരണങ്ങളാൽ പ്രതിജ്ഞ പാലിക്കാൻ കഴിയാതെ പോയെന്ന് വ്യക്തമാകുന്ന ഉചിതമായ കേസുകളിൽ കോടതിക്ക് തീർച്ചയായും നടപടി ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ഈ കേസിൽ ഹർജിക്കാർ സത്യസന്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചില്ല എന്നതിനെ കുറിച്ച് വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകൾ ഉണ്ട്. അതിനാൽ, മൂന്നാമത്തെ വാദവും നിലനിൽക്കുന്നതല്ല.

30. 08.04.2015 ലെ ഉത്തരവിനെ അതിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന അനന്തരഫലങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒന്നിലധികം രീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും കഴിയുമെങ്കിൽ, ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിൽ പ്രസ്തുത ഉത്തരവ് മനസ്സിലാക്കുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കക്ഷിക്ക് അതിന്റെ ആനുകൂല്യം അനുവദിക്കണം എന്ന അവസാനത്തെ വാദം നിയമത്തിന്റെ ശുദ്ധവും ലളിതവുമായ ഒരു നിലപാട് എന്ന നിലയിൽ തികച്ചും ശരിയാണ്. എന്നാൽ നിലവിലെ സാഹചര്യത്തിൽ, ഹർജിക്കാർ ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കാൻ ഇത് ഉപയോഗിക്കാൻ അനുവദിക്കാനാവില്ല. എന്തെങ്കിലും അനുസരണക്കേട് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത് മനഃപൂർവ്വമോ ബോധപൂർവ്വമോ ആയിരുന്നില്ലായെന്ന വാദം വസ്തുതകൾ മറച്ചുവെക്കുന്നതാണ്.

31. മേൽപ്പറഞ്ഞവയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, ഹർജിക്കാർ കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് കുറ്റക്കാരാണെന്ന് ഹൈക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലിൽ അനുച്ഛേദം 136 പ്രകാരം ഇടപെടൽ ആവശ്യമില്ലെന്ന വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാടാണ് ഈ കോടതിക്കുള്ളത്.

32. എന്നിരുന്നാലും, ഡിആർടി-യെയും ഹൈക്കോടതിയെയും സമീപിച്ച് ഹർജിക്കാർ സംരക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ച സ്ഥാവര സ്വത്തുക്കൾ ഇതിനകം വിറ്റഴിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ, കോടതി ഹർജിക്കാരോട് അനുകമ്പ കാണിക്കണമെന്ന് ഹർജിക്കാരുടെ അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ സന്തോഷ് കുമാർ വാദിച്ചു. പണയപ്പെടുത്തിയ സ്വത്തുക്കൾ സംരക്ഷിക്കാൻ 2015 മുതൽ ഹർജിക്കാർ നടത്തിയ എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും വെറുതെയായി.

33. പണയപ്പെടുത്തിയ സ്വത്തുക്കൾ ഇപ്പോൾ വിറ്റഴിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നതിലും അസാധാരണമായ ശ്രമങ്ങളിലൂടെ ബാങ്ക് കൈവശം ഏറ്റെടുത്തുവെന്നതിലും തർക്കമില്ല. ഹൈക്കോടതി വിധിച്ച മൂന്ന് മാസത്തെ ആകെ തടവുകാലത്തിൽ 11 ദിവസം ഹർജിക്കാർ കസ്റ്റഡിയിൽ ചെലവഴിച്ചു. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, ഹർജിക്കാർക്ക് മതിയായ ശിക്ഷയാണിത്.

34. കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന് ഹർജിക്കാർ കുറ്റക്കാരാണെന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ സിംഗിൾ ജഡ്ജിയുടെയും ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെയും കണ്ടെത്തൽ ശരിവെച്ചുകൊണ്ട് എസ്എൽപി തീർപ്പാക്കുന്നു. എന്നാൽ, ശിക്ഷാ കാലാവധി മൂന്ന് മാസത്തിൽ നിന്ന് ഹർജിക്കാർ ഇതിനകം അനുഭവിച്ച/കഴിഞ്ഞുപോയ തടവ് കാലയളവായി കുറയ്ക്കുന്നു. ചെലവ് സംബന്ധിച്ച് ഉത്തരവുണ്ടാകില്ല.

35. തീർപ്പാക്കാനായി ഏതെങ്കിലും അപേക്ഷ(കൾ) ഉണ്ടെങ്കിൽ അവയും തീർപ്പാക്കപ്പെടുന്നു.

നിധി ജയിൻ എസ്എൽപി തീർപ്പാക്കപ്പെട്ടു.